

— Той ми каза само на гарата, ако се удаде случай.

— Имаше ли разговоръ да влезете въ салона и тамъ да извършите убийството или въ самия вагонъ?

— Не сме имали подобенъ разговоръ.

— Като зеха г-на Миларова, вие какво правихте на станцията?

— Азъ стояхъ на станцията до като Н. Ц. Височество замина за въ София.

— Ами по-послѣ когато освободиха г-на Миларова, не ви ли бѣше страхъ, да не ви убие, когато му казахте, че се отказвате отъ заговора и му поискахте даже и пари?

— Азъ му казахъ, че се отказвамъ, и той самъ ми даде пари.

— Не сте ли казвали на г. Миларова, че вий сте го бутали да гърми, когато е присъствувалъ Н. Ц. Височество на гарата, а той ви отговорилъ, че мислѣлъ, че тълпата го бутала?

— Азъ не съмъ говорилъ такова нѣщо, нито съмъ го буталъ нѣкога.

Чл. Подполк. Кутинчевъ: Помните ли, кога се рѣши въ Централната гостилница за заговора?

К. Поповъ: Въ обвинителния актъ гледамъ, че е било на 28 Юний, но азъ не помня добръ датата.

— Вие когато рѣшавахте това нѣщо, чухте ли че майоръ Паница прави заговоръ въ България?

— Пишеше се по вѣстниците.

— Не стана ли дума, че до като не сж успѣли още да уловятъ всичкитѣ виновници по Ланицовия заговоръ да искате и вие да дойдете въ България?

— Азъ подобно нѣщо не знамъ.

— Вие споменяхте, че сте се виждали съ нѣкой си Вазовъ. За кой Вазовъ се отнася?

— За поета Вазовъ. Но той не е билъ въ заговора. Азъ тѣй го познавамъ; виждалъ съмъ се съ него, но никога не съмъ му говорилъ по заговора или по други политически работи.

— Какъ считате г-на Миларова, отъ важнитѣ емигранти или не, и дали стоеше той като главатаръ между васъ?

— Азъ го знаа отъ важнитѣ емигранти. Между заговорниците той бѣше като главатаръ.